

SVÄTÉ OMŠE A LITURGICKÉ SLÁVENIA

17.7.2023— 23.7.2023

FARSKÉ OZNAMY

Rozhodnutie triedy

Pondelok 17.7.	Nižná Sitnica	18.30 hod.	† z rodiny Obešterovej
Sv. Andreja-Svorada a Benedikta Féria			
Utorok 18.7.			
Féria	Vyšná Sitnica	18.30 hod.	† Jozef, Jozefína, Ján, Helena a ich rodičia
Streda 19.7.			
Féria			
Štvrtok 20.7.			
Féria			
	Pakostov	18.30 hod.	† Ján Rak a rodičia
Piatok 21.7.	Nižná Sitnica	18.30 hod.	† z rod. Hrežovej a Kasardovej
Féria	Vyšná Sitnica	15.00 hod.	sobáš
Sobota 22.7.			
Sv. Márie Magdalény Sviatok	Vyšná Sitnica	9.00 hod.	Zdr. a BP Mária a jej rodina (20)
	Pakostov	15.30 hod.	sobáš
Nedeľa 23.7.	Nižná Sitnica	9.45 hod.	Zdr. a BP Vladimír k 60ke
16. nedeľa v cezročnom období	Vyšná Sitnica	8.30 hod.	Zdr. a BP novomanželia Barbora a Lukáš
	Pakostov	11.00 hod.	za farnosť

„Ak mi to nedovoliš, nebudem môcť ísť do školy! Bola by to hanba... Je to veľmi dôležité, mama!“ Elena sa pustila do plaču. To bola jej najúčinnejšia zbraň. „No tak dobre, urob ako chceš...“ zamrmlala matka a hodila lyžičku do drezu. „Budeš vyzerat' ako strašidlo. Tvoja vec.“

V ďalších dvadsiatich troch rodinách sa odohrala viac-menej podobná scénka. Bolo to v rodinách žiakov druhej B triedy strednej školy Karola Alberta Savojského. V ten deň sa dohodli na niečom dôležitom.

V druhej B však bolo dvadsaťpäť žiakov. A naozaj, len v dvadsiatej piatej rodine sa vyvíjali veci trochu inak. Betka sa zmenila na uzlík nervov a jej mama a ocko sa snažili povzbudiť ju. Dievčinka utekala už po pätnásty raz poobzerat' sa do zrkadla. „Budú sa mi smiať, viem to. Maja ma neznáša a Paľo mi hovorí ‚špáradlo‘... Už sa nevedia dočkať.“ Po líčkach sa jej začali kotúľať veľké slzy. Pokúšala sa nasadiť si na hlávku šiltovku, ktorá jej bola trochu veľká. Ocko sa na ňu zahľadel s pokojným výrazom: „Netráp sa, Betka. Čoskoro ti dorastú. Tvoja liečba prebieha veľmi dobre a o pár mesiacov budeš v poriadku.“ „Ja viem, ale pozri!“ Betka nešťastne ukázala na svoju lesklú a ružovú hlavu v zrkadle. Pri liečbe leukémie, ktorá ju postihla pred dvomi mesiacmi, jej vypadali všetky vlasy. Mama ju objala: „Vydrž, Betka. Uvidíš, že ich to rýchlo prejde...“

Betka smrkla, nasadila si šiltovku, vzala ruksačik a pobrala sa do školy. Pred dverami druhej B sa jej srdiečko silno rozbúchalo. Zavrela oči a vstúpila dnu. Keď ich znovu otvorila a chcela ísť k svojej lavici, naskytl sa jej čudný pohľad. Všetci, ale naozaj všetci jej spolužiaci mali na hlave čiapky! Obrátili tváre k nej, s úsmevom si čiapky zložili a zvolali: „Vitaj znovu medzi nami, Betka!“

Všetci boli ostrihaní dohola, aj Maja, ktorá bola taká pyšná na svoje kučery, aj Paľo, aj Elena a Janko a Petra... Všetci. Vstali a ponáhľali sa objať Betku, ktorá nevedela, či má plakať, alebo sa smiať, a iba zašepkala: „Ďakujem...“

Spoza katedry sa usmieval aj profesor Donati, ktorý si vlasy nedal ostrihať, lebo mal plešinu a jeho hlava vyzerala ako biliardová guľa.

Tí, ktorí pomáhajú iným znášať utrpenie, milujú Božím srdcom.

Ohlášky

Sviatosť manželstva chcú prijať:

Lukáš GOGA, bývajúcí v Ruskej Porube a Barbora ROHÁČOVÁ, bývajúca vo Vyšnej Sitnici

Jakub PETROVAJ, bývajúcí v Pakostove a Ivana BRILLOVÁ, bývajúca v Pakostove
Imrich PORVAZNIK, bývajúcí v Jankovciach a Pavla DŽUBAROVÁ, bývajúca v Nižnej Sitnici.

Myšlienka týždňa

„Človeče, napodobňuj zem! Prinášaj úrodu ako ona, aby si nebol horší ako mŕtva hmota. Ona prináša ovocie nie pre svoj úžitok, ale aby slúžilo tebe.“

- Sv. Bazil Veľký